

487605

ÁRA 10 LEL.

VIII. EVFOLYAM 4. SZÁM.

CLUJ, 1939. JUNIUS

GARABONCIÁS

ILLUSZTRÁLT SZATIRIKUS ÉLCLAP

Megjelenik minden hónap tizenötödikén.

Törvényszéki lajstromozási szám: 4469-1938. (Dos. No. 94 S. III. Trib. Cluj)

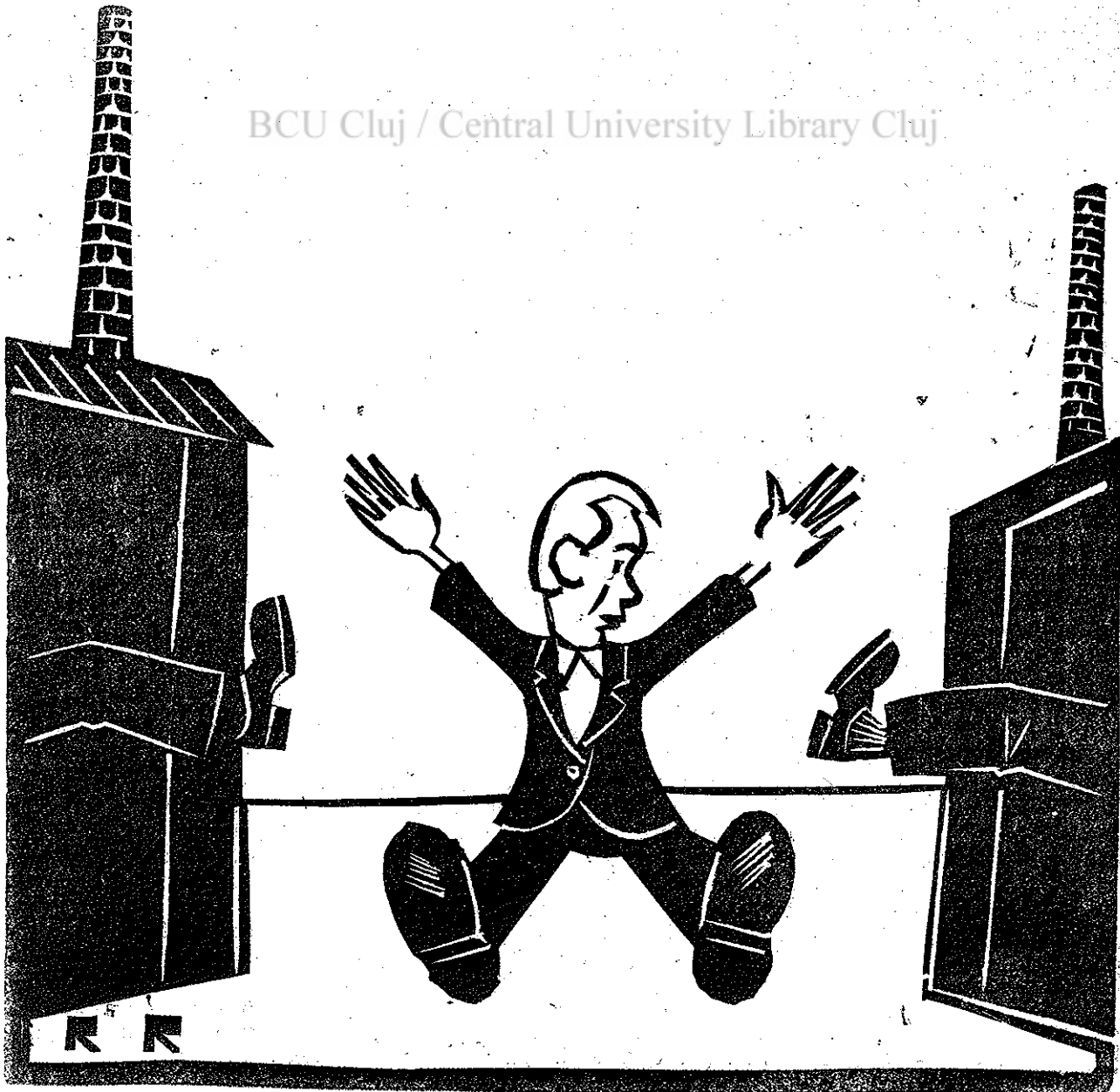
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ, Str. Dávid F. 3. II. Em.

Felelős szerkesztő és kiadó:
BORONKAI LAJOS

Évi előfizetés: Magánosok 150,
cégek 250, nagyvállalatok 500 Lel.

A tordai Farkas Pesta esete avagy két gyár között a földön...

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Dandy Bandi

időszerű rigmusai

Ilyenkor a jó strandbeli homokon
Az életünk nem is olyan monoton,
Feketére festjük fehér nadrágunk
S a porondra hősiésen kiállunk,
Szőrös mellünk nekiktarjuk a napnak,
Bolhák helyett a szunyogok harapnak,
Munkanélkül még mindig jobb strandolni,
Mint dágványban a kósza szelet tolni,
Van azután sok másegyébb előnye:
Lehull itt a ruha hamis redőnye!
Szint kell valljon a diszkrét kis melltartó,
Ha a néző a nézésben kitarító...
A bütyök sem huzódhat meg szerényen
Lábacskádon hol puhán, hol keményen,
No meg aztán a fejedon ha vaj van,
Kréta körül más hasonló kis baj van:
Ne menj rózsám se standra, se tarlóra,
Ne ülj fel a sikamlós csuszskálóra!...

(-kai)

Nincs szebb cipő
olyan árban
mint a

POPULÁRBAN

Calea Regele Ferdinand 10.
(Udvarban!)

Női, férfi és gyermekcipő,
szandál, szandalett
record árban!

Garantált és pontos
ÓRÁK, MODERN ÉKSZEREK

!! **BORGOVÁN-nál**
Strada Memorandului 9.

Hacsek és Sajó

(Az erdélyi ágból)

Írja: BORONKAI LAJOS

Hacsek (bejön és leül a nagyablakhoz):
Pincér!

Pincér (loholva jön): Ásszolgája, Hacsek ur! Parancsol?

Hacsek (mint egy diktátor): Hozzon tízenegy tejeskávét!

Pincér (elámul): Csak nem?

Hacsek: Csak igen! Elsején fizetem!

Pincér (ravaszul): Nem hiszem, Hacsek ur, már nyolcadika van!

Hacsek: No és? Julius elsején!

Pincér (gonoszul): Akkor talán hagyjuk akkorra a rendelést is, Hacsek ur!

Hacsek (sértődötten): Micsoda beszéd ez? Én most akarom megtisztelni az olasz válogatott tízenegyét!

Pincér (kezd lelkesedni): Eviva Savóya! De hiszem még nincsenek is itt!

Hacsek: Éppen azért! Én előre is gavallér vagyok!

Pincér: Persze az én számlámról!

Hacsek: Ne legyen gyerek! Tudja mi az: egy 14 év óta veretlen csapat!

Pincér: Nagy dolog, Hacsek ur, de nekem nem ér meg tízenegy kávét!

Hacsek (apprehendál): Naja, egy sportprolinak!... Hát mennyit ér meg magának?

Pincér: Legfeljebb egyet, Hacsek ur!

Hacsek (lecsap): Gemacht! Hozza az egyet! A többi tízet én fizetem annak idején!

Pincér (aggályosan): Minek idején, Hacsek ur?

Hacsek: Ha megverik az olaszokat!

Pincér: És ha nem?

Hacsek: Akkor maga fizeti! Jó?

Pincér: Jó a fenét, Jobbat kérek!

Hacsek: Hát tudja mit: fogadjunk!

Pincér (izgulóban): No ez már sport-szerűbb! Hacsek ur mit mond?

Hacsek: Hogy megverik!

Pincér (kapóra): Hogy megverik?... Hát fogadjunk, hogy nem verik meg!

Hacsek (gyorsan): Gemacht! Hozza a kávékat!

Pincér (ijedten): Miért hoztam?

Hacsek: Mert már meg is verték őket Belgrádban, egyfiám!

Pincér: Mese az, Hacsek ur, Kettő egyre győztek!

Hacsek: Hogyne! A játékban győztek, de a játék közben megverték őket!

Pincér (dühös): Szóval Hacsek ur erre fogadott?!

Hacsek: Erre hát! Hozza a kávékat!

Pincér (leplezett dühvel): Hát jó, hozom a kávékat!... Azaz csak egyet!

Hacsek (az erdő felől): Micsoda eggyet? Én tízenegybe fogadtam!

Pincér (kárörvend): Jójó, Hacsek ur, de csak egy játékost vertek meg Belgrádban! (Röhögve elrohan)...

Hacsek (kajánul): A pali csudálkozni fog... Mert azóta megverték még három... Tehát az már eddig is négy kávét!

Sajó (lekonnyulva jön): A fene ezt a várost! Ma még nem ettem!

Hacsek: Szedjen sóskát, Sajókám!

Sajó (dühösen): Maga talán azt szedett, maga kérődző?

Hacsek (miközben a pincér elébe teszi a haboskávét): Nem én, Sajókám! Mint látja, én egy haboskávét gonnyolok magamnak!

Sajó (mohón nézi): No ez is aligha jutott magához becsületesen, Hacsek! Hacsek (mint egy márk): Ez, Sajókám?

A legbecsületesebben!

Sajó (tamáskodva): Ugyan hogyan?

Hacsek: Megvertem az olasz válogatottat!

Sajó (dühös): Ezekkel a görbe lábakkal?

Hacsek: Nem láb kell oda, hanem ész, Sajókám!

Sajó (nézi a fogyó kávét): Értem! Agyfutballt játszott, nemdebar?

Hacsek (hetykén): Ugy bezony, leveném! Még pedig itt a kávéházban!

Sajó: Mondja már! És ki volt a másik hülye, aki kiállt magával?

Hacsek: A főúr, Sajókám! E kávéház egyetlen gavallérja!

Sajó: Értem! Szóval sikerült még egy kávét lefogyasztani róla, mi?

Hacsek (grandezzával zsebrecsusztalja a szalvétát): Korántsem, Sajókám! Teljesen sportszerűen nyertem!

Sajó (éhesen): Hogy nyerte, az valószínű! Hanem hogy maga... és sportszerűen... azt megkontrázom!

Hacsek: Szóval nem hiszi?... Hát akkor bebizonyítom! Pincér!

Pincér (jön): Parancsol, Hacsek ur?

Hacsek (pózzal): Barátom, a Sajó ur most közölte velem, hogy újabban még három olasz játékost vertek meg a tízenegyből!

Pincér (megdermed): Nem hiszem!

Hacsek: Nem-e? Tessék a legujabb sportlap! (Orra alá nyomja).

Pincér (olvassa): No ezentul csak lovakra fogadok!

Hacsek (kajánul): Az nem baj, fiam, de előbb még kihozza a három haboskávét, de hamar!

Pincér (bután): Kérem! Én állni szoktam a szavamat! Elrohan és kihozza a kávét.

Hacsek (könyvedén): No, Sajó, remélem elfogad főlem egy kávét a háromból?

Sajó (bársonyos pillantással): Nem utasítom vissza, Hacsek... Maga ma nagy volt!...

Garabonciás konferánsza:**Ezegyszer egy kellemes témáról...**

Több oldalról kaptam szemrehányást, hogy lapom ezt a rovatát, amely a büszke vezércikk-rovatot helyettesíti, utóbbi időben szinte állandóan és szinte egyetlen témának szentelem: a zsidóság méltatlan szenvedésének...

A szemrehányásokat valahogy csak elbírná „született” keresztény lelkiismeretem, ámde a belőlük folyó gazdasági megtorlásokat: a laplemondások árjadataát bizony már érzékenyen megsínyli a zsebem, amely nemes szerv a humoristánál különösen gyenge ellenálló képességű...

Zárójelben jegyzem itt meg, hogy ezek a szórványos laplemondások sok humort is tartalmaznak, mert általában nem öskeresztény részről suttanak reám, hanem az r. k. vagyis a „régén kikeresztelkedtek” oldaláról, a napos oldalról, ami megvigasztal...

Igy hát most valami vidámabb témáról konferálok. Nem zsidó szenvedésről, hanem egy zsidó házasságról... Ugyebár, milyen jól hangzik, milyen megnyugtató? Az újkori inkvizíció ostromcsapásait szenvedő zsidóság a megtört szívében is él és házasodik! És élni fog, mert élni akar és részét követeli az emberi élet legfőbb eleméből, a boldogságból is!...

Megvallom és nem tagadom, hogy valami határtalan megnyugvással és bizakodással tölti el hívő keresztény lelket az az esküvői meghívó, melyen

Krausz Jolánka és Rosenberg Izidor úr, kedves ismerőseim és embertestvéreim, tiszta és önzetlen emberi érzéssel és együvé tartozással meghívják engem és feleségemet esküvőjük ünnepéhez, a régi családi házhoz, az előttünk ismeretlenül is nagyrabecsült Krausz József úr családjához... És itt megint csak zárójelben meg kell jegyezni, hogy ez a meghívás annyira őszinte és komoly, hogy a kedves fiatalpár autót ajánlott fel nekünk az útra...

Kedves kis fekete-hajú szép menyasszony, Krausz Jolánka és Rosenberg Izidor úr, tisztelt barátom és kékszemű Echo-atléta, szállok az úrhoz! Kedves és szíves meghívásukat esküvőjük ünnepéhez nagyon túlradó szívvvel, nagyon meghatódottan köszönöm meg... Ámde a világért sem mennék el, mert... mert nagyon pirulna az arcom!...

Minden külön értesítés helyett, összes ama keresztény testvéreim nevében pirulnék, akik vagy gyűlöletet üvöltöttek a zsidók felé, vagy pedig eltűrik ennek a képmutató gyűlöletnek üvöltését... Amikor maguk zsidók, Mózes ősparancsa szerint, mely az én vallásomnak is sarkalatos parancsa, még ma is kenyérrel dobják vissza azt, aki magukat kövel hajítja meg!...

De azért örök és zavartalan boldogságot kívánok maguknak!

Boronkai Lajos.

HIV A TAVASZ!

Drága kis Teri, óh mily mesteri,
Valami csoda, gyere el oda!
Édes ott a csók, parányi kacsók
Duskálnak jobban így május hóban.

Ott a romantika, Pista s Mancika
Ott ül kettesben, egy lélek két testben,
A vágytól fűtve, fagyalttól hűtve,
Mámoros szemmel, tele szerelemmel...

Tengerben sziget, pusztában liget,
Dus Eldorádó mosolyog rád ó,
Ném bánod soha, ha eljössz oda,
Gyere el Teri! Habcsókkal: Feri...

A Z Z O L A

modern kiscukrászda
Piața M. Viteazul 18
(Bejárat a kapu alatt)

Még él Moskovits és Társa!

Minden háziasszony vigasztalása,
Még él a jó Moskovits és Társa,
Tehát van még a jobbsorsban remény,
Van még olcsó Primusz, üveg, edény.
A doktorok pénzért veszik ki a vakbelét,
Moskovitsék ingyen teszik be a főzőbelét,
Sőt ki is kúrálják a beteg Petroluxát,
Ha füsttel, korommal fújja ki a szusszát.

MOSKOVITS és TÁRSA

üveg, edény, háztartási cikkek
új üzlethelyisége

Piața M. Viteazul 17. — Benzinkuttal szemben!

Ujdonság! Síkk! Elegancia!

Petres és Pollák

női és férfi készruháiban!

Piața UNIRII 18.

Külön méretosztály!

Rekord árak!

Record árak!

Játszanak bizalommal

Loteria de Stat

COLECTURA OFICIALA-nál

Főelárúító hely: CLUJ, Regina Maria 46

Igy élni szép, így élni jó:
Vegyőtisztítóm az UNIO!..
Ő nem piszkít, hanem tisztít,
Rchát, gallért el nem pusztít!

Unio

**gőzfestőde és
vegyőtisztító**

Str. Bucovina 32.
Tel. 36-95

Nyarlók ruhái soronkívül
póstaíva!

Emáncypálné csevegése

— Gudbáj, drágáim, egyhangulag megállapítom, hogy a strandolóknak látványossági adóval való lehütése egészen helyes és méltányos... Natürlich csak azoknak kelljen ezt az új adónemet fizetni, akik a strandon ingyen élvezik ezt a kínálkozó látványosságot, vagyis a férfiaknak... Ezzel szemben azoknak, akik ezt a látványosságot ryyják, vagyis a strandoló nőknek, — egyenesen részsedniök kellene a befolyt látványossági adóból, — a férfiak között tartandó népszavazás szerint...

— Elvégre is ha a jószapora koca, avagy jóltejelő tehén kaphat különféle kitüntetések, sőt pénzzutalmakat a kiállításán, hát akkor miért ne kaphasson egy-egy csodalégies fürdődresszben művésziesen domborító és homorító strandszépesség a női nemből?...

— Apropropó, diszoklevelek és babékoszoruk mellőzése kéretek s a zsüri térjen rá egész nyugodtan a pénzzutalmakra... Némlich a szegény elnyomott nőknek — a színésznőkön kívül nincsenek gomblyuk fájdalomik, így hát a diszokleveleket szívesen átengedik a hiú férfiaknak... Az arany és ezüstérmeket azonban megahagyhatják, ha már muszáj...

— Szavamat ne felejtsem: a nők látványossági adórészsedése legyen proporciónális... Van ugyanis olyan nő, aki kevesebbet mutat, na és mégis többet érdemel, mint egy másik, aki minden ambícióját kifejti a mutatásban, na nem?...

— Itt le kell szögeznem, hogy az ötven éven és kilón felüli szépségek egyszerűen maradianak le a részsedésről, sőt a startról!... Nehogy a férfiak fellázdjanak a látványossági adó ellen, sőt fájdalomdíjakat követeljenek a zsüritől...

— Ugyanigy le kell marasztalni az indulásról a repedsarku, rekestérdü és vizerecskés amazonokat is — emezék javára... A felsorolt három kategória részére valami más adónemet kell kitalálni, de semmiképpen sem látványossági adót... Lehet az — teszem fel — „rangadó”, „hangadó” vagy „férjhezadó”, esetleg „könnyenadó”...

— Noshát a látványosságok ilyen megszervezése mellett a férfiak — tizenhat évtől bis hundert — tolongani fognak a strandbeli látványossági adópénztár előtt!... Sőt sokan felülfizetéseket fognak önként eszközölni, ami pedig csaknem szokatlan az adózásban... Na nem?

(—kai)

Rádió-hírek

Git Szovjetele! ☉ *Ojkelet jelenti: A fehérekönny után most vöröskönyv készül — hasonló sikerrel* ☉ *Eilenzeyk jelenti: Te ütöd az éri grófomat, én ütöm a te grófodat* ☉ *Kölöthy Ujságh jelenti: Debreceni kanális, de kanális — mögélök én ögyedül magam is* ☉ *Esztlap jelenti: Mondok néki olyan Jóestét, hogy a hideg is ktrázza a kicsi testét* ☉ *Jójesztét jelenti: Estilap, Estilap kiki nyugalomba — Feketén konyul le a Jóestét lombja* ☉ *Maghiár Ujságh jelenti: Miért zúg a tömeg, nem kívánja testemet — lelkeket?* ☉ *Brassói Lapos jelenti: Vezetünk és mégse jön utánunk senki* ☉ *Magyar Lápok jelenti: Hanem a mi öreg P. álunk — házatáján semmit se találunk* ☉ *Erdéiyt Zsemle jelenti: Jövöre huszonöt irodalmi évet jubilálok — ahogy én állok!* ☉ *Garabonciás jelenti: Ember küzdj és bizva — koplalj!* ☉ *Több bort, kevesebb bordalt!*

Korunk két barátja

Petrolux és Primusz,
Nehéz rá a rimusz,
Jól főz, rosszul kormoz,
Vigyé el a cirmos!
Vigyé Zeiler úrhoz,
Az ilyen bravurhoz
Ő ért a legjobban,
Egyet-kettőt koppan
S Petrolux és Primusz
Szép kéklángra lobban!...

ZEILER mester

gyorsfőzőt garanciával javít és kéklángosít

(Iparkamarával szemben. Saroktő! az első üzlet!)

Heti

50 lejes részletre vehet:

**márkás képet
képkeretet**

a legnagyobb méretben is!

UNICUM

Cluj, Calea Marechal Foch 5/a.
Telefon 29-65

Pártoljuk művészeinket!

SALON FODOR NŐI ÉS FÉRFI FODRÁSZAT

Tartós ondolás legujabb villanygéppel, továbbá áram nélküli géppel, teljes garancia mellett és jutányosan. — Vas- és vizondolás, manikür. Seciális babaklinika. Babafejekben teljes választék. Calea Marechal Foch 2

Jó ruha nagy előny, — nagy megtakarítás!

KERESSE FEL

SILBERGER elitszabóságot

Str. Regina Maria 10 szám alatt!

MODERN — MEGBIZHATÓ — JUTÁNYOS

Sokéves, sokkeserves ujságírói munkánk tanúsítja, hogy nem tartozunk a „magasztaló”, a könnyen dicsőítő lapok közé. Nem vagyunk epésék, fekete vesések, ámde nem mi tehetünk róla, hogy olyan korban és olyan vidéken sodródtunk a közírás rögös és bujdos mezejére, ahol inkább akart ütni és gyomlálni, mint dicsérni és méltányolni való...

Noshát ha valaki, hát mi ütöttünk is amugy istenigazában! Utítottunk ökölrel, a gyomláló kapafokával az álszenteskédő, az álmagyarkodó rablólovagok és más kártékony duvadak közé és a lebunkozott közéleti hullák egész galériája jelzi rozsdamarta tollbuzogányunk nyomát...

Ámde mindebből nem következik az, hogy nem tudunk elismerni, méltányolni, sőt dicsérni. És szomorú lenne harc-edzett szívünknek, ha az erdélyi magyarság házatáján nem akadna imitt-amott dicsérni, méltányolni való. Ennek a magyarságnak ezredéves, egészséges élet-ösztöne mindig ki tudta vajudni a maga egész emberét, valahányszor egy-egy szorongatott ponton ember kellett a gátra.

Noshát ez történt most is, a jó Torda és Aranyosvidék magyarsága körében. Ez a példásan öntudatos, izig-éverig demokratikus érzésű és reális gondolkozású magyarság a mostani képviselőválasztáson új embert ültetett a vezéri stallumba, a parlamenti képviselői székbe.

Tette pedig ezt olyan impozáns, szinte egyhangú szavazat-mennyiséggel, olyan elsodró bizalom-megnyilvánulással, amely a mai befolyásolhatatlan szavazási rendszer mellett szinte példátlanul mondható. És ami a legmeglepőbb, az újonnan megválasztott vezér se nem gróf, se nem báró, még csak jóldaloló dzsentry sem, hanem a dolgozó nép fia... Egy aránylag fiatal, kékszemű, szerény mosolyu atléta, magasabb képzettségű gyár-iparos, akinek jócsengésű neve egyszerre így hangzik: *Tompa Lajos*.

Áldott emlékü atyja, a kiegész munkás életében térdig állt a kerámiai és agyagmunkában, őt derék fiával egyetemben, az idők során szakadatlan és szívós magyar munkájával többmillió gyárvállalatot fejlesztett ki Tordában és megteremtette országos viszonylatban a művészi kerámia és agyagipar nivóját. Jóhiszeműségéért és becsületességéért egész vagyónával, sőt életével fizetett a vállalatába betolakodókkal galadságának. Minden ismerőse rászéről áldott neve *Tompa Antal* volt, minden elő- és utónév nélkül, egyszerű munkás, alkotó magyar... Ugyanaz mint a halhatatlan költő, a „*Madár fia*hoz” szerzőjé, sőt tán a végrendelete is ugyanaz volt őt jó fiához az anyagi összeomlás után:

„Nagy vihar volt. Feldult berkeinken

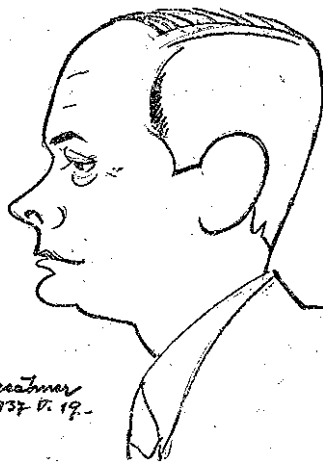
Enyhe árnyas rejtek nem fogad;

S ti hallgattok? Elkészültök innen?

Itt hagynátok bus anyátokat?!...”

TOMPA LAJOS

TORDA ÉS ARANYOSVIDÉK ÚJ
PARLAMENTI KÉPVISELŐJE

Noshát a fiuk könnyesen hallgattak, de ittmaradtak. A vállukat egymásnak feszítették, az összerajukat pedig a munkának, az apai mocsoktalan név újbóli felragyogtatásáért... A küzdő és bizva-bízó vallásosság s a szülői kegyelet szellemében beindított szakmunka rövid egynehány év alatt meghozta a gyárvállalat újbóli felvirágzását és emmellett a Tompa-család mind növekedő és mind szélesebbkörű megbecsülését. Ki kell ugyanis hangsúlyoznunk, hogy Tompák két évtizednyi munkájuk során nem első-sorban az anyagi jólétük és üzleti tartalékolások kedvéért dolgoztak.

És éppen ez az oka annak, hogy mi most lapunk egy egész oldalát szántuk a Tompa-család áldásos „köz munkájának” méltatására, amihez egyébként foliánsok kellenének! Mert nemcsak Tordán s az Aranyosvidéken, hanem az egész országban alig van olyan vallási, kulturális vagy népi intézmény — még az ő vallásuktól és népiségüktől merőben elütő is, — amelynek segélyezésében *Tompa Sándor és Tompa Lajos keze benne ne volna!*

Sőt vannak olyan nagyszabású intézmények is, amelyeket egyenesen ők létesítettek vagy létezésüket anyagi áldozatokkal lehetővé tették. Hosszadalmas volna felsorolni ezeknek listáját, de másrészt nem is akarjuk megbántani Tompák közismert szerénységét és diszkrécióját ebben a tekintetben. Azt azonban — mint a helyzet beható ismerői — állíthatjuk, hogy *Tompák vagyona ma a kétszeresénél is nagyobb lehetne, ha az említett célokra jószívvel odaadott százezreket más nagyvállalatok módján sutttyomban megspórolták volna!* Csak hogy ezt az egész magyar közélet és sokszáz elsodort, de általuk talpraállított kisegyszisztencia a létevel megcsinyeltette volna...

Noshát dióhéjban ez lenne az egyszerű *Tompa-család* és *Tompa Lajos*, az „ismeretlen képviselő”, ahogy őt az egyik krajcáros kolozsvári félnapilap egyik cikkében „megfisztelte”... Mi természetesen — mint kellemetlen igazmondók — megkontrázzuk ezt az „ismeretlenséget”. *Tompa Lajos* neve és jelleme bizony országos viszonylatban sem ismeretlen, még ha öblös szájjal és utszéli sajtóval nem is kiabálja ki az érdemeit az „ismert és letűnt nagyságok” módjára... *Sapientia!*

Egyébként maradunk nyugodtan a ténynél, hogy aligha „ismeretlen” szavazók tömegei ültették őt a parlamenti padsorba, olyan tekintélyes és márkás egyéniség örökébe, mint a közbecsülésben álló *Dr. Gál Miklós*, az unitárius egyház főgondnoka, földbirtokos, ügyvéd és bankigazgató. Így hát *Tompa Lajos*-nak évek során nagyon ki kellett érdemelnie ezt az egyhangú közbizalmat, amivel tettekel tényezését viszonozták.

Hogy pedig ez a bizalom — milyen általános, azt módunkban van kézzelfoghatóan is bizonyítani, mert hát mi mindent bizonyítani szeretünk. Ime a bizonyíték: Egyik levitézett tordai törtető és örökös képviselőjelölt — nevét nem írjuk ki, hisz’ Tordán minden kiskutya ráismer — miután a Tompa-családot már egyszer anyagilag fönktetette, most érdeme szerint koldusbotra jutott és ezért kénkövet fúj a tisztességben újból talpraállt Tompa-család felé. Miután pedig nyíltan nem mer marni, mert ismeri már a „szelid” *Tompa Lajos* oroszlánkörmeit, noshát szokása szerint sutttyomban egy ivet köröztetett a tordai iparos társadalomban, hogy annak aláírásával az iparosság tiltakozzék *Tompa Lajos* megválasztása ellen. És amikor az iv körözése lezárult, a főbbszáz tordai iparos közül összesen háromnak a neve került erre a képviselőbuktató ivre, akiknek egyike maga a „báránybörbe bujt farkas” vagyis maga a szóbanforgó „kibocsátó” volt!...

Ez a hatkönyök-ember nem is sejtette, hogy szánalmas munkája a köz-tudomásra jutván, mennyire megerősítette a közbizalomban *Tompa Lajos*-t, akinek bátyja, *Tompa Sándor* egyébként a tordai tisztas Iparosegylet általános becsülésben álló elnöke.

A magunk részéről szeretettel üdvözöljük *Tompa Lajos* képviselő urat, egyben reméljük, hogy az ide-i jótékony *Uránus-kertiünnepély* után, amikor már mindenki hazatért, mi ketten: a képviselő ur és én, — no meg egy-két szál cigány — megint csak mi személyesen visszük a zongorát a fedél alá, nehogy megázzék... Elvégre is nekünk nem idegen dolog az, hogy: egy képviselő, egy cigány, egy ujságíró a munka sorban!...

Boronkai Lajos

— Aszongya a zasszon múlt vasárnap vernya-dóra, jölösz kihölednyi a zágybul, mörhogy öbéd-után feredözni mögyünk a bivajlependi büdösköves tóba . . .

— Noföne! — mondok ráfömes közbe — oszt mi anyavolanak köll özer mán hajnalelött fökelni?

— Miért? — így a zasszon nagykomolan — csak tán nöm akar kend így mucskosan mönni feredözni a zurak közzé? . . .

— Nyetene! — mondok — hát hogy mönnyek?
— Ugy hogy elébb vizöt forralunk a nagykatlanba, oszt istönösen mögsikálom kendöt a lökefövel!

— Oszt hát magadat is! — tödom mög a tökintél okából . . .

Igyhát délre el is készüttünk a nagymosakodással, oszt elindüttünk akiskocsival feredözni Bivajlependre. A zországu-ton fövöttük akáplánurat, mörhogy a Lojzísógor kocsián két fíjtal ögyvezasszon közzé kerütt, hát énkább löszált, mörhogy nagyon mölege vót . . .

Közbe mögelöztük a jedzourat, mög a kántorurat ögykocsig hat mönyöcskével, azután a Szávertájg zsidósógor Számi kamaszfát, aki kilönc föhérmép közzül alig látszott ki a bakon . . . A kocsi után a csöndérmesterúr biciglizött, nöhoggy valami csöndháborétást kövössen el a rakomány föhérmép a Számi köri . . .

A katonavisölt lögényöket a südójányokkal ott hagytuk el Bivajlepend elött, mörhogy ezök mán hajnalelött indútak, oszt most ott hüsütek a friss szénaboglyák köri . . .

— Noföne! — így azasszon dühösen akáplánúr-hoz — két nösembör is van köztük, szöntalyám!.. Hanöm akáplánúr csak pillogott szömérmösön s a vidéköt nézte . . .

Oszt bévágöttünk a bivajlependi dombalá a büdösköves töhö . . . A Lopikás cigán mán öleve löfoglalt két galagonyabukrot háromszömélre, hát a zögyiköt odaadtuk akáplánúr-nak, nöhoggy a zasszon-nöpöt ögye aföne . . .

A tóba mán javába folt a véháncolás. A fél-falu mán ott hempögött a ziszapos pocsolába, a löpendi csorda mög ott röfögött szomoruan aparton, mörhogy kiszorútt a vizbü . . .

Oszt istönösen megferedözöttünk, sömni szömérmöháborétás nöm förtént, mán csak a csöndérmestör miatt se . . . Csak a bitang Szávertájg Számit mártogatták mög alaposan a mönyöcskéik, mörhogy valami huncutságot csinált avizalatt . . .

Csakcsupán a Lopikás-cigánal történt szöröncsés balöset: ahogy muzsikálás közbe elbámész-kodott a zasszon-nöpön, hát ruhástul, högedöstül befördött atóba a magas partrul. A zasszon-nöp mentötte ki, mörhogy münk férfijak alighanöm bönhattuk vóna alator . . .

Ugy hápogott, mint ögy részög kácsa, oszt köpte magából a büdösvizöt sugárban. . . . Hogy asszongya, még bévülröl is mögfürdött ögyször életibe . . .

(—kai).

SPORTHÁZASSÁG. Rosenberg Izidor, az Echo tornászszakosztályának agilis titkára, házasságot kötött Krausz Jolánnal, az Echo tagjával, illetve a Dermatagyár tisztviselőjével.

TUKORIFOGÁSZAT új helyisége, melynek vezetője a kifünö kezü Tükörbácsi, május 1-től a Str. N. Iorga 2 sz. alatt van, a New-Yorkkal szemben.

— **VIGYÁZZON!** Mert Kozák István bőruzetét áthelyezte főpostával szembeni helyéről a Piața Mihai Viteazul 14. szám alá, hol legtartósabb minőségben vásárolhat bőr és talpárkat. Olcsó napi árak.

Ballon Augustich

Cluj, Calea Regele Carol II. No. 16.

vulkanizáló szaküzem

Hó és sarcípó javítások
olcsón és lelkiismeretesen

**Új irány
a fényképezésben**

Friedmann Ernő

**fotóművész
és gyermekspeciálista**

Str. Regina Maria 46, I. Em.

(Porujju-palota)

CORVIN JÉG-SZOLGÁLAT

pontos és megbízható,
kapuig házhoz szállít.

Rendelés és felvilágosítás:
telefon 37—37

Strada Basarabici 7.

Tüzfát

**LEGJOBBAT,
LEGJUTÁNYOSABB
ÁRBAN CSAK**

MUNTEANU-nál

rendelhet

Cluj, Cal. Reg. Ferdinand 52. Tel. 34-45

Nyári kertek

BAGOLYVÁR

Thuri Elemér elit-kertje

Ezt a pompás téli és nyári helyiséget a legválogatottabb éttermi tónus, meghitt úri légkör és kevés-zajos jóhangulat jellemzi. A berendezése, felszerelése, személyzete és konyhája, mind-mind ennek az egyetlen és Kolozsváron ma egyedülálló módszernek szolgálatában áll, amely egyébként a kifünö Thuri Elemér tulajdonos alapeleme és jellemvonása. Ő nem fömegsíkerre dolgozik, — hiszen már a helyiség méretezését sem úgy csinálta, — hanem kizárólag csak egynehány törzsvendég-társaság abszolút kényelmének, légkörének és diszkrét hangulatának megteremtésére. Nála például egyetlen komplet teríték-készlet árban és minőségben felér egy egész vendéglő készletével, amit természetesen csak a jobb község vesz észre és tud méltányolni. És pedig annál is inkább, mert Thuri Elemér ezt az elképesztő rezsi-többletet nem számítja be az árakba s így nála csak olyan olcsón vacsorázik a vendég, mint egy erősen másodrangu kertben. Így azután érthető, hogy szép, hangulatos és kellemes a Bagolyvár minden egyes estéje, ahol nem fordulhat elő semmi incidens vagy zavaró izléstelenség. A közönség ez a része nem is éri jól magát a Bagolyvárban . . .

(—kai)

BELVEDERE

Jeney Misi kies sziklaterrásza

Amikor a várost uraló dombtetőről táncra — szemrelemre ingerlő halk jazz-muzsika hullámaival hozza le az éther a sétalér környékére, akkor a város füledt kánikulájából menekülő ember vágyakozva veti fel szemét a dombtetőre, a Belvedere-mulató ragyogó villanyfényei felé . . . Mert ott a dombon, ott más világ van! Ezen a sziklavájját, tündéri hús terráson feledésbe megy minden bú és bánat, elhalványul a napi robot emléke és felpezsdül ereidben a szépséges élet villanyos lüktetése. Tán mondanunk sem kell, hogy ez a gönyörű hely, amelyet csak egyet adott Kolozsvárnak a természet, minden áldott este szufolva van, bármilyen nagy befogadó képességű is. A szerencse az, hogy most már teljes biztonságban lehet odacfént sétálni s így a páros és társaságok szivesen kivárlják helyüket, a szép Kolozsvár éjjeli panorámájában s a felséges magaslati levegő ózónjában gyönyörködve. Mert hát nem mellékes a földi boldogsághoz az a nyárson sült csírke vagy flekken, amit ott a Jeney Misi csodakonyhájában eléd varázsolnak, nyájas olvasó. Azután meg az a hamisítatlan enyedi, meg miégyébb boroska sem kiskutya, amelytől a Gyuri-bácsi nevű borköltő három napig zengi szerelmét Jeney Misi iránt. Hamarosan mi is idekanyarítunk egy ilyen alkalmi rigmust:

Oh Belvedere, Belvedere,
A te borodtól lehull
A szerelem hevedere! . . .

(—kai)

Fürdőzés – Gyógyulás – Üdülés

A kolozsi töménysós fürdő új korszaka

Valami földtani elváltozás időnként szinte felforralja a sóstavak vizét!

Különös természeti tüneményt észleltek ez évben a „korafürdő” turisták a kolozsi töménysós fürdő vizében. Még a májusi hűvös napokon egy kiránduló társaság kiruccant Kolozsra, nem annyira fürdés, mint inkább egy görbenap átélése céljából.

A társaság egyik edzett tagja lecsábult a tóhoz és óvatosan bedugta egyik ujját a vízbe, hogy lássa, milyen „hideg”. A legnagyobb ámulatára a tó vize nem hogy hideg, hanem egyenesen forró volt, amikor a hőmérő a levegőt csak 17 Celsiusnak jelezte. A fürdő meg sem volt még nyitva, a munkások a kabinokat tatarozták s még a munkát ellenőrző igazgatónak sem jutott eszébe, hogy ilyen hűvös időben a víz hőfokát megnézzék. Fenti barátunk meglepett kiáltására: „Felforr a sósvíz!” — a személyzet összefutott s az előkerített hőmérővel megállapította, hogy a tó vize 38 fokot mutat, ami még a legnagyobb kánikulában sem szokott bekövetkezni.

Mondanunk sem kell, hogy az egész kiránduló társaság sieve és dideregve kapkodta fel a fürdőruháját és menekült be a tó szinte forró vizébe, ahonnan csak kétórai fürdés után bujtak ki a harapos napra.

Egyes napilapok olyformán közölték ezt a szokatlan dolgot, hogy miután a kolozsi víz évről-évre sósabbá válik a földméli sóiömbök ooidódása miatt, a különböző sótartalmú vízrétegek között édesvízi rétegek szorulnak és ezek a többféle sugártörés folytán valóságos felforrnak. Ezzel szemben egyik ismert geológusunk a tó feltűnő telmelegedését a föld mélyében történt vulkánikus elváltozásoknak tulajdonítja.

Bármint van is, az eredmény az, hogy a múlt vasárnap, amikor kellemes fürdőnap derült reánk, bár a levegő az előző zivatartól még hűvös és szelős volt, — a tó túlmeleg vizében az emberek százezrei lubickoltak egész nap s jómagam is egyhuzamban teljes három órát töltöttem a csodameleg vizében. Másszóval jó földanyánk segítségére jött a kolozsi fürdőnek és jótékonyan „hévizzé” változtatta a sósvizet, amely egyébként eddig is jónéhány fokkal melegebb volt más szabad fürdők vizéhez képest.

Meg kell említenünk, hogy az autóbusz-közlekedést ez évben a kitűnő „Automodern” társaság vette át és bevezette azt az üdvös újítást, hogy számozott helyeket ad, amelyek visszajövet is biztosítva vannak. Így a szokott forgalmi bajok teljesen megszűntek.

Az állandó vendégeknek nagyon jutányosan, 30 szobás kényelmes szálloda és teljes panzió áll rendelkezésére.

A MAMA

— Látod ezt a szép selyemruhát, Móricka? (Ez egy kis csuszó-mászóól származik!)

— Nekem mondd, anyukám? A tatától!...

A romantikus Kérő gyógyfürdő és üdülőhely.

Erről az érintetlen természeti szépségű és szénaillatos gyógy- és üdülőhelyről nem sok szó esik a reklámsajtóban. Pedighát a leggazdagabb tartalmú sóskénes vizének gyógyhatása Európa két leghíresebb speciális gyógyfürdőjének, az angliai Harrogate s a svájci Lostorf gyógyhatásával teljesen egyenrangú.

A nagydobos reklám hiánya pedig annak tudható be, hogy a fürdő tulajdonosa a közbecsült kolozsvári Katona-család, közvetlen vezetője és irányítója pedig Dr. Gyarmathy Béláné, a munka és szoliditás mintaasszonya, aki irtózik a hangos reklámtól s inkább a fürdő jövedelem-többletéről mond le, semhogy az évszázadosan kialakult tudományos eredményeit a túlhangos reklámmal kockáztassa.

Ebben a bájos és romantikus szépségű kis tuszkulánumban, Kérő-fürdőn a százszázalékos gyógyhatáson felül minden megtalálható miniatűrben. Illatos rét, hűvös erdő, magasiati kilátó, őspark, strand, szabaduszoda, Szamosfürdés és halászat, egyszerűen minden, ami békés, családias és természetes nyaraláshoz szükséges.

Mindez pedig olyan olcsó és szolid feltételek mellett, — a lakást és pompás „házikosztot” is beleszámítva, — hogy otthon a családban sem lehet olcsóbban és jobban előteremteni.

Előnye a gyógy- és fürdőtelepnek, hogy vasuti és országúti vonal mellett fekszik s így a legkönnyebben megközelíthető akármilyen közlekedési eszközzel. Vasutálmása Szamosujvár, tízperces gyalogsztával vagy saját fürdő-autobusszal.

Megnyitlt COJOCNA fürdőn

„PARC” panzió

Teljesen modern új berendezés, hideg és meleg folyó víz minden szobában. Villanyvilágítás.

Élsőrendű konyha. Külön szoba 3-szori étkezéssel július 1-ig 160 lej, július 1-től 180 lej. — Érdeklődni lehet a Cluj-i „PARC” szanatóriumban

A szamosfalvi gyógyfürdő teljes üzemben

A szamosfalvi sós, kénes és iszapfürdő, mely szinte a városunk határában fekszik, már évek óta túljutott a kezdeti előítéletek és kétkedések ugrópontján. Tudományos, gyógyászati szempontból ugyan már a legelső vizsgálatok kétségtelenül megállapították a szamosfalvi viz és iszap hallatlan gyógyerejét és gyógyanyagokban való ritka gazdagságát, ámde évek kellettek ahhoz, hogy a szkepszis betegvilág — hogy úgy mondjuk — a saját csontján bórén tapasztalja ki ennek agyógyfürdőnek biztos és áldásos hatását.

A mi városunk példáló emberemlékezet óta a reuma, csúz, iszkiász és miegyébb kinzó bántalmak valóságos metropolisa volt azelőtt. Sehol a világon annyi nyögő, bicegő, görnyedt és mankós embert nem láttunk együtt, mint Kolozsvár nyirkos falai között.

És amióta a két kitűnő Stanca orvospár szorgos kutatása nyomán rájött, hogy egy kis jóféle reuma, csúz és egy egész sorozat más baj gyógyítása céljából nem kell okveilen Pösténybe utazni, amikor a szamosfalvi völgykatlan szinte önmagától kínálja a teljes gyógyulást, — azóta a mi bicegőink, mankósaink már régen sutbadobták a szinte hozzájuk nőtt járószerzármaikat. Mert vagy tökéletesen meggyógyultak, vagy kinzó fájdalmaik megnyihültek.

És a kis szamosfalvi gyógyhely, a maga egyszerűségében és szerénységében ma már nagyon jól ismert az ország minden zugában, sőt ujabban mind ismeretebbé válik külföldi viszonylatban is. Másik előnye a fürdőnek, hogy levegős, árnyas kis parkját, kellemes napozó helyeit és jóhatású szabadfürdőjét a kolozsvári közönség szerfelett megkedvelte és vagy a 8 lejes városközi autóbusszon, vagy pedig gyalogszerrel a vidám fiatalság valóságos önzönlik a szamosfalvi strandra, ahogy ők mondják „lélegzeni”. Ez a kedves kis hely ugyanis a romantika és békesség minden lehetőségét nyújtja, éppen a mai kor lefokozott igényeihez képest.

Van itt jó és olcsó vendéglő, kitűnő cigánymuzsika, tágas tánchely, fedett és szabad terrász és mindenek felett a teljes biztonság, hogy az egymásután közlekedő autóbusszon az ember minden zivatart könnyen meguszhat.

Ez a magyarázata annak, hogy a szamosfalvi fürdőben — ezidén különösképpen — vigan és tömegesen zajlik az élet és mosolygósan süt a nap a fürdőkasszára.

És a mindig gondterhes Stanca Domokos doktor is mintha vidámabban szorgoskodna ezidén a beegői körül...

LEGUJABB
BÉCSI MODELKALAPOK

Gráciában

Calea Marechal Foch 5.
(Sórával szemben!)

FARKAS

MŰVÉSZI CIMFESTÉSZEI

Calea Marechal Foch 6. — Tel : 24 - 44 — (SORA udvar)

HÁZASSÁG

— Nem értelek, Mancsi! Szép asszony vagy, mindened megvan és mégsem vagy megelégedve! Hát mit akarsz még?

— Mit akarok? Özvegyed akarok lenni!...

TURISTA

— Mondja, idegenvezető ur, megnézhetném belülről ezt a kastélyt?

— Hogyne! Majd én vezetem!

— Ne fáradjon kérem, én ismerős vagyok itt, ezelőtt fiz évvel még az enyém volt!...

NÉPSZÓNOK

— Testvéreim! Nekiünk meg kell szabadulnunk minden „izmustól“!

— Ugy van! Első sorban a reuma-izmustól! — dörgi bele egy öblös hang.

(?) MIÉRT szomorkodik és idegeskedik (?)

KIVÁNCSI A JOVÓJÉRE? NYUGTASSA MEG MAGÁT! — Mindenről felvilágosítást és tanácsot kap. — Mindent megtudhat ha felkeresi a felsőbb körökben is elismert IZABELLA grafológus (jós)-nőt vagy levélben küldi be pontos születési dátumát, lakcímét és 27 lejre bélyeget. Ezért megküldi az Ön jellemrajzát is, tudományos alapon. — Mindenki elragadtatással beszél róla, s számos elismerő levél és köszönetnyilvánítás bizonyítja a zseniális grafológusnő eddigi eredményeit. Igazi lelki-klinika! — Belügyminiszteri engedély. Személyesen fogad minden d. u. 2-9. Cluj, str. Ilie Măcelar 9. — „Park“ szanatórium közelében.

AKTUÁLIS VICC

— Ehhez mit szólsz? Három napig voltam Berlinben és a hajam szála sem görbült meg!

— Hát ezt alig hiszem! Legfeljebb ha kopasz volnál!

— Dehogy! Göndör hajam van!...

SZOKÁSOS RÉSZVÉT

— Szervusz Zsiga! Hogy megy neked? Mit csinál a bátyád?

— Hát azt bizony agyonsujtotta a villám!

— Bozasztó! Szinte hihetetlen! A multkor még egész jól nézett ki...

MÁRAMAROSBAN

— Egy zsidó szánja a meredek domboldalait, egyszer csak kiför belőle a keserűség és nagyot káromkodik. A szomszéd földről odaszól neki egy rutén:

— Nem félsz, hogy megver az Isten?

— Mondd már, fiam — mondja a zsidó — eddig talán simogatótt?

FILOZÓFIA

— Olvastad, hogy az elmegyógyászatban öngyilkos lett egy bolond?

— Mbach! Majd pont ő lesz neked bolond tovább élni!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

EGY NAGY ESEMÉNY!**1939 június 15-én****A 4-ik osztály nagy húzása!**

A sorsjegyeknek több mint a fele nyerő lesz:

4 nyeremény	à 6 millió Lei
36 „	1 millió „
50 „	200.000.— „
480 „	100 000.— „
40.000 „	3.636.— Lei stb., stb.

250.— Leivel azok is résztvehetnek a húzáson, akik a jelen sorsjáték elején nem játszottak. — Kérjenek az elárusítóhelyekről felvilágosítást.

Állami Sorsjáték